

Yağmurlu Bir Sonbahar Akşamı

— redfer · 21 Mayıs 2022

aklımda birkaç duygunun dayanılmaz hafifliği
birkaç düşünce çatırdamak üzere
birkaç kısrak koşuyor içimden leyla çölüne
alıp götürüyorlar düşlerimi
alıp götürüyorlar hayallerimi

bir elif miktarınca
alev sıcaklığınca
ceplerimde özlem taşıyorum masallar diyarına
kelebekler uçuşuyor yine en uzağına zihnimin

koca okyanusun en derin yerindeymişim gibi
sağlı-sollu dev dalgalarla
savaşıyorum
sırılsıklam ruhum dışarı çıkıyor şişesinden
yürüyerek geçiyor koyu mavi yollardan
çırılçıplak ...

dört elif miktarınca öfke yüklenmiş
üç sükun kararınca lal kesilmiş
üşüşüyor dehlizlerime koca koca kızıl fırtınalar
pervasızca...
kasım akşamlarında tarumar ediliyorum
tükenircesine
yok edilircesine

saatlerce birikmiş karanlığın göğsünden
düş sağıyor dudaklarım
bir ateş yanıyor yüreğimin tam orta yerinde
keskin bir yanık kokusu geliyor çok ıraklardan
bir kara tren kalkıyor yine ...
şehrinde büyüdüğüm elif adresine

koyusundan açığına bütün renkleri birbirine ekliyorum
bütün çizgilerin uçlarını

bir uzun bir kısa .
içim içime akıyor hep
en azgın lodolar vuruyor yüzüme kırbaçlarını
sağanak sağanak yağıyor
güz mevsimlerinden yağmurlar...

üşüyorum velhasıl
kanat çırpıyor içimdeki serçe
gri bir bulutun terekesine taşınır gibi
görünmez bir uçurtma gibi
gök boşluğun kör duvarlarına çarpa çarpa

en son ışık vuruluyor
en can alıcı yerinden ufuk bölünüyor
yorgun sancılar saplanıyor göğüs kafesime

yağmurlu bir sonbahar akşamı
dışarıda yalnızca, düşen yaprakların acı vaveylası
hüzzam şarkılar söyleniyor radyoda
aynı güftenin iklimine cezmedilmiş
biraz içli
biraz hüznü
biraz kasım soğuğu
en tanıdık seslerden hülâsa

redfer